

קבית

שבועון קבוצת יבנה

כ"א באדר תשפ"א - (5.3.21)

ברכת כהנים במניין המרכזי, צילמה : נעמה

”ושכנתי בתוכם” –

סולטניק

פר' כי-תשא, שבת פרה

כניסת השבת - 17:19 צאת השבת – 18:19

1447

**"הוא לא יורד מראש ההר
הוא לא יורד אל העם
הם יוצאים במחול טירוף
ושוכחים את עצמם
רוקדים סביב עגל הזהב
סביב עגל הזהב".**

על פי מה שכתב אהוד, נשמע שהעגל הוא לא באמת תחליף למנהיג שחסר, הוא פשוט פתרון לתחושה הלא נעימה של החסר.

קשה לי ולא נעים לי, אז אני צריך משהו שירגש אותי במקום, שיעזור לי לשכוח את התחושה שלא נעימה לי, ואולי אפילו יעזור לי לשכוח את עצמי ברגעים אלו.

אנחנו חיים בתקופה שבה בני אדם רוצים תמיד להרגיש ללא חסר, ללא ריקנות, אבל לא תמיד קל לנו למלא את עצמנו בדברים חשובים ומשמעותיים.

אז אם לרגע חסר לי וקצת לא נעים לי, הפתרונות להתמלא נמצאים בהישג יד. ואולי אם נדייק, הפתרון הוא לא להתמלא, אלא פשוט לשכוח שמהו חסר וכרגע קצת לא נעים לי.

כולנו יודעים שאילו עם ישראל היה מחכה רק עוד יום אחד, משה רבינו היה מגיע ובני ישראל לא היו חוטאים.

ואולי אם נצליח לרגע לעצור ולהישאר בתחושת החיסרון ובתחושת הקושי, ולא נרוץ לדברים הזמינים שיעזרו לנו לשכוח את התחושה הלא נעימה, או סתם לשכוח את עצמנו, נגלה שלפעמים משה מגיע יותר מהר ממה שחשבנו, רק צריך להסכים לחכות ולא לרוץ להחליף דברים משמעותיים לנו בתבנית שור אוכל עשב.

אחת השאלות שנשאלת לגבי חטא העגל היא מה הקשר בין החוסר שהיה לעם ישראל בכך שמשה לא חוזר, לבין הפתרון שהוא פולחן לעגל זהב? איך עגל מזהב ממלא את החסר של המנהיג?

בתהילים ק"ו התהייה אף נוקבת יותר:

" יט יַעֲשׂוּ-עֶגְלָל בְּחָרֵב; וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ, לְמִסְכָּה.

כ וַיִּמְירוּ אֶת-כְּבוֹדָם; בְּתַבְנִית שׁוֹר, אֲכָל עֵשֶׂב.

עם ישראל נמצא באותו מקום שבו קיבל את התורה, ושמע את דברי א-לוהים בצורה ישירה, ודווקא במקום קדוש זה, המירו את עוצמתם ואת כבודם בתבנית של חיה אוכלת עשב.

הסיבה המרכזית שאנו רואים בפסוקים, שמביאה לחטא העגל היא המהירות, החיפזון: **"וַיִּרְא הָעָם כִּי-בִשֵׁשׁ מִשָּׂה לָרֶדֶת מִן-הָהָר, וַיִּקְהַל הָעָם עַל-אֶהֱרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה-לָנוּ אֱ-לֹהִים אֲשֶׁר יִלְכּוּ לְפָנֵינוּ כִּי-זֶה מִשָּׂה הָאֵישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם, לֹא יִדְעֵנוּ מֶה-הִיָּה לוֹ".**

הכל באווירה של יאללה, קדימה, מהר, אין זמן. ספרנו 40 יום, ולפי הספירה שלנו – זמןך עבר. זמן העגל הגיע.

מהפסוקים עולה במקצת תחושה שאם יש הרגשה של חסר, של ריקנות, צריך פתרון מהיר שימלא אותנו, אפילו אם התחליף זול מאוד ולא באמת ייתן את המענה שמשה נותן, וכמו שהמלבי"ם אומר: **"ואחר שלא בא משה שהיה אמצעי ביניהם, עשו להם אלהים אשר ילכו לפניהם, ואז המירו את כבודם, שהוא הנהגת משה, בתבנית שור".**

ועדיין נשארת השאלה, איזה פתרון העגל נותן? לדעתי, אהוד בנאי נותן לנו תשובה בשירו על עגל הזהב:

”ואני תפילתי לך...”

שבת פר' כי תשא (שבת פרה)

17:19 - הדלקת נרות. תפילת מנחה - רבע שעה אחרי הדלקת נרות.

08:30, 06:30 – מניין ראשון ושני בבית הכנסת.

10:30 - שיעור של הרב אילעאי בבית הכנסת.

ובנוסף – במניינים השכונתיים הבאים (לו"ז בתיאום עם אחראי המניינים):

מערבי - רון ברטוב – בשכונה.

מרכזי - עידו עפרוני – בשכונה.

מזרחי - צביקי טסלר - בערב בבית סביון, בבוקר בבית הכנסת.

צעירים - אחיעד מובשוביץ – בשכונה.

13:00 - מנחה

17:00 - מנחה

18:19 - יציאת השבת:

שבת שלום !

תפילת מנחה בימות החול
בשעה 17:40 (לבעלי תו ירוק).

חלף טוב!!

* כבר המצווה חסד זלקינד, להורים רעיה וחן, לסבתא וסבא שושי וישראל ולכל החמולה.

* לבת המצווה אורי ברלב, להורים מיכל ואלי, ולסבתא וסבא מיכל ושמחה, ולכל החמולה. המסיבה תיערך במועד מאוחר יותר.

* לאויס ואלכס בקר, לבר המצווה של הנכד כרמי, בנם הבכור של נורית ואורן רביב.

* לסבתא ידידה קריק ולכל החמולה הענפה, עם נישואיו של הנכד שלו, בן אורית וירון ששון עב"ל נעמי.

* לחנה הראל ולדוד הראל להולדת הנינה, נכדה לעינת ודוד, בת לאביעד ואוריה.

* לחנה שבט, להולדת שני נינים באותו שבוע! נכדה לרינה ז"ל ולשמוליק ונעה, ונכד לעזרא ומנוחה.

רק פמחות

מסיבת בת המצווה של הדס פישביין תתקיים אי"ה ביום שני, ב' בניסן, 15.3.

"ושכנתי בתוכם"

איילת אריכא

משפחתנו הצטרפה למניין המרכזי. כשמו כן הוא. מניין הטרוגני, מילדי הגיל הרך ועד לחברינו בני ה-80+. שטח המניין הינו מאוד גדול, כך שאיפשר למספר חברים רב מהאזור להיות חלק מהמניין.

למניין זה יש מיקום מוצלח ביותר. מרחק יחסית גדול בין הבתים, מדשאות רחבות ועצים גדולים המציעים צל בשעות החמה. היה נעים לשמוע, תוך כדי התפילה, את ציוצי הציפורים. בתפילת שבת בבוקר היה משעשע לראות את משחק הכיסאות במניין. בהתחלת התפילה מנסים לתפוס את השמש ולקראת אמצע התפילה מתחילים לחפש את הצל.

זכינו, ובמניין שלנו היו שמחות רבות. חגגנו כחמישה בר מצוות ומספר לידות. זכינו שהרב אילעאי היה מבאי המניין הקבוע, ונהנינו לשמוע בשבתות דבר תורה מפיו, כמו בימים עברו.

למרות המרחקים, האווירה במניין הייתה חמה ומשפחתית. קבוצת הוואטסאפ שהוקמה לטובת העניין חיברה בין האנשים, ויחד עם התפילות והאירועים נוצרה אווירה נעימה.

במניינים השכונתיים, הישיבה המשפחתית יצרה תחושה של ביחד וחיזקה את תחושת השייכות בתפילה. תחושה זו חשוב לנסות להעביר הלאה, לבית הכנסת. בעיניי, כמו שכתבתי בעבר, הוספת מקומות לנשים בקומת עזרת הגברים תיתן לנשים תחושה של חיבור ושייכות משמעותיים לתפילה.

יצא שפרשת כי תשא, העוסקת בבניית המשכן, חלה בשבת שבה אנחנו בתהליכי חזרה ל"מקדש המעט" שלנו.

שאלנו חברים: **"מה היה טוב במיוחד במניין שלהם, והאם יש דרך לשמור את הטוב הזה לבית הכנסת?"**

תא' חיות

את המניין שלנו מוביל **צביקי טסלר**, והוא שולח הודעת וואטסאפ לקראת כל שבת וחג. זמני התפילות ועוד פסוק / משפט - לחיזוק. אני חייבת להודות שלא הגעתי לכל התפילות, אבל עדיין השתתפתי בהרבה יותר תפילות ממה שהשתתפתי לפני הקורונה. מה היה טוב במיוחד במניין שלנו? הוא היה משפחתי, נעים, הייתה הרגשת שותפות ושייכות. אהבתי במיוחד כאשר בשמחת תורה, בכל הקפה ביקשו מחבר/חברה אחרת ממשתתפי המניין, לשתף בפן האישי בחוויות שלו/ה משמחת תורה או בזכרונות ומחשבות סביב החג. אהבתי מאוד את האפשרות לשבת ליד נח בתפילה, בפסטורליה של הדשא וציוץ הציפורים.

דברים שאפשר לשמור: לנסות לשתף כמה שיותר אנשים בתפילה ובמה שקשור בה. כמו שנעשה במניין שלנו בשמחת תורה.

אולי, להתפלל מדי פעם מחוץ לבית הכנסת, בטבע. במזג אויר טוב זו חוויה נהדרת. ואולי יש גם יתרונות לתפילה במספר מצומצם יותר, כזו שנותנת הרגשת שייכות גדולה יותר. תודה על הזכות להביע את דעתי.

(פעיל במניין של רון ברטוב)

אריק: "המיוחד במניין שלנו הוא שאין אצלנו בעלי 'מעמד מיוחד'. כל אחד יכול להיות חזן או לקרוא הפטרה, לא משנה רמת הזיוף או הדיוק. כל אחד יכול להגיד דבר תורה של חמש דקות, בלי שיעירו לו. כולם שווים. מקשיבים לכולם וברוך השם יש אווירה טובה. יש שילוב דורות: עציונים, בני ה-70, בני ה-50 וה-40 וילדים. הילדים מרגישים שותפים, ואם חסר במנחה עשירי - אנחנו מזמינים אותם. **מיכל שליסלברג** היא הגבאית שבודקת שהכל נקי בחוץ, שיש חזנים. **פליפ קולמן** - על הצד הטכני, **ורון ברטוב** אחראי בשבתות. **יהודה מרוז, אהוד איתן ואייל זנה** קוראים בתורה ומקדישים את עצמם לקהילה שלנו".

מה מתוך זה אתה יכול להביא לבית הכנסת? צילה: "תגיד שאני רוצה לשבת על ידך". אריק: (צוחק). "לצערי, אני לא יכול. זה בית כנסת. צילה הצדיקה, מגיעות לה הרבה זכויות. מה שאני רוצה לקחת זה שכל אחד יוכל לומר אחרי מוסף דבר תורה קצר. שיהיה יותר עממי".

ראיינה את אריק - דינה ספראי

המניין השכונתי שם את התפילה במרכז. הוא הביא ללב השכונה את אורח החיים היהודי, המבוסס על התכנסות הציבור לשלוש תפילות ביום. לא הלכנו אל בית הכנסת אלא הבאנו את התפילות אלינו, הביתה. בין ששת בתי הקומתיים של "השכונה הצפונית" נמצאה חלקת דשא קטנה, ממנה עלו קולות המתפללים אל השמיים, ובדרכם נכנסו דרך החלונות אל הדירות והשרו בתוך הבית ועל כל השכונה אווירה ייחודית.

אצל רבים מדיירי השכונה הצפונית, המציאות הולידה פן לא ידוע אך מבורך: לפני התיבה עברו שליחי ציבור שלא נהגו לעשות זאת בבית הכנסת; דברי תורה נאמרו ע"י מגוון של חברים, שלא כולם היו רגילים לתת שיעורים לציבור הרחב; מקומן של הנשים היה ניכר ומשמעותי יותר מאשר בבית הכנסת; הכסאות הניידים איפשרו לכל מתפלל לקבוע בכל פעם מחדש את מקום מושבו; איחולי "מי שבירך" זכו לניסוח מקורי ואישי; ומעל לכל - כאשר עדיין אושר לנו לערוך "קידוש", הרגשנו את החום והאהבה, החברות, הזריזות והנכונות של כל השכנות והשכנים.

כיסוי בור תחמיץ

בעזרת ה', החל מהשבוע הבא יתחיל תחמיץ החיטה ויחד איתו - תורנויות כיסוי הבורות. אנו גאים על כך כי עבודת כיסוי בורות התחמיץ נעשית בכוחות משותפים של חברי הקיבוץ היקרים, הנרתמים למשימה. מזג האוויר עלול להשפיע על מועדי הכיסוי. אנו נשתדל לפרסם את רשימת התורנים בהקדם האפשרי. תודה מראש על שיתוף הפעולה.

צביקה שריד ויפעת כהן

סבתא יבנה בת 80

מתוך מסיבת פורים של הלימונים

שלעבוד בחוץ, מנסיון, זה לא משתלם
יעשו את טבילת האש באספה הראשונה
ויכתירו את זאב למלך השכונה,
ייצרו שפה משותפת עם עטרה
מה עוד נאמר עליה, כפרה !

אז מה עוד נאחל לסבתא בת שמונים
שהכל מתפרק לה ככה מבפנים ? !
שפירקו אותה לחתיכות כדי לבנות לה ממ"ד
והפכו את פניה למראה לא נחמד
שסגרו לה את המסעדה המקומית
ופגעו אנושות באוכל ובתפריט
שהפרידו לה פתאום את המשק מהקהילה
וזה מרגיש כמו פארסה ואיזו נפילה
התחלף המזכיר אבל הוא בעצם נשאר
אבל זה אבא של אבישש, אז לא נגיד שום דבר
שמנהל אשכול המשק קיבל תפנית
ומזה זמן הוא נקרא עמית המפריט
כן המצב נראה רע, אולי אפילו פתח
שמעצבת גרפית הפכה למדריכת נוער,
הולכת לנהל מוסך

אבל זה פורים, ומצווה לשמוח מאד
אז בוא נרים פה ונעשה הרבה כבוד
לכיתה י"ב - שלא התייאשו מזו השנה
ונותנים בראש ושומרים על המנגינה
לאט לאט מתקדמים עם רישיון
ובתקווה שיסיימו עד בית סביון ! ! !

יבנה יקרה, היום את הכלה,
לחגוג לך שמונים זו זכות גדולה
הגעת לגיל גבורות כך אומרים
בעברך שלל מעשיות וסיפורים
אך נתמקד בציבור קטן מבניך
ומי אם לא נערוטייך ונערייך,
ל"ט ילדות וילדים, שצמחו פתאום
אוי יבנה יבנה, ההיית או חלמתי חלום ? !
במקום חמור ועגלה לקניות
כולם מסתובבים באופניים חשמליות.
לוקחים לאמא, סבתא, את הקלנועית לסיבוב
כי ללכת ברגל זה ודאי לא הגרוב.
מסגר לסגר נגעו גם בתחתית
ואת בילו והביג החליפה האלונית
ישיבה זה כבר לא החרדים מעבר לכביש
כי כשאומרים ישיבה זה כבר עסק ביש
בזולה או בלול, או בחשאי בלילות
שותים עוד ועוד עד הבחילות
קמים מאוחר, מה זה שעון מעורר ? ?
אפילו לבגרות לא בושה לאחר.
עבודה היא חיינו אבל לא בשבילנו
וגם פה משהו נסדק
החלוציות של פעם העלתה אבק
עבודה בשכר ופתיחת שויון הזדמנויות
פחות גיוסים בזיתיה, אין דילול חמניות
מי שרוצה לעבוד בשכר - שיתבייש
ב' ו- ג' לא מאמינים למתרחש
יסבירו לכולם ובלב שלם

לכיתה י"א - שסיימו עם הבגרות כרגע
והיחידים כמעט שנהנים עם אבישי בטבע
שדואגים לסטיקרים קטנים שאף אחד לא מבין
ההגיון

עם תמונות ילדות שמעניינות רק את הארכיון

לכיתה י' - שהשתיקה לא נסתרת מהעין
שלא עברו את טבילת האש עדיין
ולמרות שזה עניין שולי, רק להעזיז פשוט
הם שומרים יחד על דממת אלחוט.
אבל תדעו לכם שהם נותנים פייט רציני לכולם
וחגיגות ימי ההולדת הכי מושקעות בעולם
ויש לכולכם ממי ללמוד - וזה לא צחוק
כי מים שקטים חודרים עמוק.

אז נוער יקר ואהוב שלנו
נאחל עוד דבר מה מאיתנו
במלואת לקיבוצכם פ שנים
זמן לעצור ולהתבונן ולהפנים

בית פתוח

תזכורת: ביתי יהיה פתוח השבת
למבקרים בין השעות 12:30-14:00 ו-
15:00-17:00.
הרב אילעאי יישא דברים ב-17:30.
מוזמנים בשמחה!

נחמה יהושע

שיש לנו המון על מה להודות
גם אחרי שנה של פח וזוועות
כולנו בריאים יותר או פחות
ההורים עובדים ואין לחץ משכורות
יש קורת גג, ויש אוכל בצלחת
למרות שלפעמים הוא נראה ת...
אז עלו והצליחו, והביאו מלא גאווה במעשיכם
הטובים הבאים מאהבה
שתלכו בדרך הישר מבלי לסטות יותר מדי
לשוליים
ולפני פניות חדות - חישבו פעמיים
היו בנים ובנות טובים להורכים
כבדו והעריכו המורים שלכם
היו חברים טובים האחד לשני
כי יחד זה יותר שלם וחינני
שכל מעשיכם יהיו לטובה
ושתזכו, כמו יבנה, להגיע לגיל שיבה
מזל טוב !!

לכל מי שאפה, איחל, אירגן, בירך,
בישל, הכין, חיסל, חגג, סידר, שמח
ותיכנן את שבת בר המצווה של אסף
בננו,
תודה רבה
מעומקא דליבא
משפחת באוסי

קצרים

ק. הילה

אז ככה. בכל שנה, לקראת חנוכה, הצוות מתחיל להתעורר.

נזרקים כל מיני רעיונות לחלל האוויר, ובשנת קורונה - לחלל הוואטסאפ. הנושא בדרך כלל עולה בהקשר אקטואלי כלשהו (כדוגמת האירוויזיון והמוטציה הבריטית) ולפעמים מגיע גם סתם ממקום לא צפוי, כמו למשל "הקוסם מארץ עוץ" שהגיע מהילדים שלי, שמאוד אוהבים את הסרט והציעו לקחת אותו כנושא.

כשיש לנו מסגרת כללית של מה שאנחנו רוצים, אנחנו מתחילים להתיישב על הורדת הרעיונות לביצוע. בשנים קודמות התרגלנו לישיבות פרונטליות, אבל השנה התייעלנו ונעזרנו בישיבות זום ובקובץ משותף בדרייב, שבו יכולנו להעלות הכל לכתב.

הרבה פעמים פונים אלינו בשבילים ואומרים: "יש לי רעיון מעולה" או "אתם חייבים לעשות ככה וככה". לפעמים זה מתאים, ולפעמים אנחנו נאלצים להסביר שהפער בין רעיון מעולה לבין להוציא אותו לפועל, כך שהתוצאה הסופית תהיה מוצלחת, הוא קו דק מאוד בין הצלחה לכישלון.

למדנו עם השנים שהפרטים הקטנים מאוד חשובים: זוויות הצילום, התאורה, התלבושות והאביזרים, המשפטים צריכים להיות מאוד מדויקים, וכמובן העריכה.

שמחות בקורונה זו סוגיה מורכבת, ודווקא לאחרונה היו לא מעט התמודדויות. אז ביקשנו מג'ולי באוסי טיפים, לאור ניסיונה בבר המצווה של אסף, בשבת שעברה. ג'ולי: "הטיפ שלי הוא לזרום, וליהנות מההגבלות. היתה לנו מגבלה של 20 איש בארוחות. יום לפני האירוע, שמשון בא עם בשורה משמחת: 'מותר לך לכנס 50 איש'. אמרתי לו: 'שמשון. לא שמעתי'. החלטתי לראות את הטוב בזה שאנחנו רק משפחה מצומצמת. יש לזה יתרונות. חברים טובים, שיחגגו בע"ה שמחה משפחתית בקיץ, אמרו לי בצחוק: 'הלוואי שבר-המצווה תהיה בתקופת קורונה'. רק חבל שנועה, הבת שלי שנמצאת בארה"ב, לא יכלה להגיע. היא התחסנה ועשתה את כל הפרוצדורות בזמן, אבל הטיסה התבטלה. אמרתי לעצמי: 'תנשמי. אין מה לעשות. זאת פשוט תקופה משוגעת'". טיפ שטוב לא רק לתקופת קורונה.

"שרית", שאלה ק' הילה המפורסמת, את שרית פישביין, "המסיבה קצרה שבחים מפה אל פה. אבל איך? איך? איך מפיקים תוכנית בסדר הגודל הזה?"

שרית: "ואוו, מאיפה להתחיל לספר? יש לך יומיים פנויים לשמוע?"

אנחנו משתדלים תמיד לשמור על קו מנחה של כמה עקרונות:

1. לפנות לכמה שיותר גילאים וסוגי אוכלוסיה, לערב כמה שיותר משתתפים מגוונים ולא דווקא מוכרים.
 2. להשתדל שההומור יהיה מובן לכולם ולא "בדיחות פרטיות". גם אם אנחנו מעבירים ביקורת על סיטואציות מסוימות בקיבוץ, זה לעולם לא יהיה בדרך של "ירידה" או השפלה של מישהו. חשוב לנו מאוד שכל מי ששותף איתנו בתהליך יהנה ולא ירגיש מובד.
- אנחנו משקיעים המון מאמץ כדי להוציא את כולם כמה שיותר טוב.

בחודש שקודם לפורים, אנחנו ממש אוכלים, נושמים וישנים את פורים (או ליתר דיוק, לא ממש ישנים). כל דקה פנויה שיש לנו מושקעת בעניין. זה נושא השיחה בארוחות הערב ובארוחות השבת, וכאן המקום גם להודות למשפחות שלנו שסובלות אותנו בתקופה הזו, ובני הזוג שלוקחים על עצמם את הבית והילדים, כשאנחנו בהיעדרות אחת ממושכת. עם השנים, גם הילדים הפכו להיות שותפים, אם זה בעזרה בהעמדת המיצג בחדר האוכל, לעיתים הם מבליחים בצילומים, נותנים חוות דעת תוך כדי עריכה, וחלקם גם נדבקו בעצמם בגיוק, ומפיקים סרטונים בבית הספר ובחברת הנעורים.

עם כל כמה שעבודת הצילום והעריכה היא מורכבת, הקושי האמיתי הוא בתיאום ובסנכרון מול המשתתפים. הרבה פעמים אנחנו "נעולים" על מישהו מסוים, אבל כשאנחנו ניגשים לדבר איתו, הוא מסרב בנחישות להצטלם. לפעמים זה דורש עבודת

שכנוע עמוק, ולפעמים אנחנו מוותרים ומשנים כיוון. הרבה רעיונות נשארים על "רצפת הוואטסאפ". גם אחרי שהצלחנו לשכנע, פלוני מוכן להצטלם רק בימי רביעי ואלמוני רק בימי שלישי, פלוני פנוי רק בין שתיים לשתיים וחצי, ואלמוני פנוי רק בשעות הערב (כשבכלל צריך אור יום בשביל המערכון).

התיאום הוא מאוד מאוד מורכב ומייאש לעיתים (אנחנו פותחים מכרז למתאם הפקה במשרה מלאה לשנה הבאה). גילוי נאות... יש לי שיטה לעקוף את קביעת הלו"ז מראש. המנוסים כבר יודעים שאני פשוט מסתובבת עם מצלמה ותופסת עוברי אורח תמימים, שמוצאים עצמם מצטלמים בדלית ברירה 😊.

נוסף על כך, שלושה מאיתנו עובדי חוץ ושניים סטודנטים, שניגשו במקביל בחודש הזה למבחנים, כך שהגענו לקו הסיום ממש בדרך נס.

תודה אחרונה לצוות הכי מוכשר, ושהכי כף לעבוד איתו ביבנה:

דנה ברוכי המדהימה, שמתרגמת את כל הרעיונות לעיצוב גאוני.

ניר יעקבי האלוף, שמוכשר בכתיבה, הנחייה ובדיחות קרש.

רעיה זלקינד, בעלת ידי הזהב בכתיבה, בצילום ובעריכה.

אמנון כץ האחד והיחיד, שאין דבר שהוא לא מסוגל לעשות, כולל שליחת קבצי גוגל דוקס. תודה גם ל**ברניקסטר**, שעזר במערכון הנשיונל גיאוגרפיק ובגיוס הצעירים."

ה"קצר" הזה יצא קצת ארוך, אבל מגיע לשרית, לא?

כמה התקדמנו? / שלום אריכא

הענפים המוכרים לנו. צריכת הבשר בעולם ובארץ משתנה מול עינינו, ואנו ממשיכים כאילו אין מהפכות קולינריות. לא מעט חברות בעולם, וגם בארץ (בשיתוף הטכניון), צועדים לעבר הדפסת בשר שיתחרה בבשר הבקר והעוף המוכרים, ובמגוון טעמים ובהכשרים רגילים.

איני מעז אפילו להציע להיכנס לעולם הבשר החלופי שעומד להכות בנו, זה נועז מדי.

כיוון שכך, אני כן מעז להציע להשתמש בחלק מהמזומנים שלנו לרכישת נכסי דלא ניידים כמו בניינים למגורים, בתי אבות, מבני תעשייה ועוד. בהעדר יצירתיות וחזון, צריך לממש את הממון. לא לחשוש מניהול. ישנן חברות המתמחות ברכישה וניהול נכסים. אני אחזור להתבונן בדגם, למחשבות הנוגות, ולקוות לטוב.

לאחרונה חזרתי, לאחר שנתיים, לתחזק את אתר הדגם של יבנה בתחילת ימיה, לאחר שנענו לבקשתי להציב מצלמה כנגד החבלות החוזרות ונשנות באתר.

התבוננתי לאחר זמן רב במיצג, חוזר ומביט בבטון ובמבנים המייצגים את מבני המשק: הרפת, המדגרה, מפעל החמוצים, הלולים ועוד, ולא חדלתי לשאול את עצמי: כמה התקדמנו מאז 1949? הייתכן שבמשך 70 שנה לא הצלחנו לפרוץ את הגבולות המוכרים לנו, אלא רק להרחיב אותם? הרפת אותה רפת וכן המדגרה, מפעל השימורים וכן הלאה. כן, כמעט שכחתי, הקמנו מפעל אחד ריוחי, את מרכז המזון.

אם נדמה למישהו שאני משתעשע ברוח ימי הפורים - הוא מחזיק בטעות. אני כותב בכאב על אוזלת יד, קיבעון, והעדר תעוזה וחזון, ולנוכח ההחלטות להמשיך ולפתח את

בית הספר שליז פעוטון שקד – הספרייה לעם

המדפים מלאים וכולם מוזמנים לבוא ולמצוא את ספר הקריאה הבא. אנחנו מאוד מבקשים להביא לבית הספר **אך ורק** ספרי קריאה ולא ספרי קודש, אלבומי תמונות, ספרי מתכונים וכד'. מקומם לא אצלנו!
תודה - שמשון

"והאר עינינו בתורתך"

לאחר שנה של תפילות במניינים שכונתיים, לכבוד לנו להדליק זרקור, ולהאיר על נבחרת של קוראים בתורה שעושים מאמצים גדולים לאפשר לכולם לשמוע בכל שבת קריאה כהלכתה מספר תורה. אשריכם שזיכיתם, אשרינו שזכינו. תודה לאהוד איתן, שמעון בזק, אלעד וגנר, אייל זנה, אלי כהן ויניר מרמור. שהמקום ישלם שכרכם. צוות הגבאים

קצרים משולחנה של מנהלת אשכול השירות

פרויקטים באיזור בית הכנסת:

לבקשת ועדת בית הכנסת - הותקן לאחרונה כיור נטילת ידיים בכניסה הדרומית לבית הכנסת. כמו כן הותקנה סככת קלנועיות על יציקת בטון ייעודית, בכניסה הדרומית של בית הכנסת. תודה ליובל נחליאל על התקנת הכיור המהירה, תודה לגוגל בר דרומא על שיפוץ הסככה והעברתה למיקומה החדש.

סידור מעברי החצייה מול בניין המשרדים:

בשעה טובה, השבוע הסתיימו עבודות היציקה של רחבת מעבר החצייה. בימים הקרובים ייצבע המעבר וימוקמו תמרורים. מעבר החצייה הישן, שחוצה לתוך מגרש החנייה - יבוטל. תודה לגיינג'י לנג על ביצוע הפרויקט.

עמדות האשפה ומאצרת האשפה:

לקראת פסח, נזכיר - נא לא להשאיר פסולת / ציוד ליד פחי האשפה. מיינו את האשפה לפחים השונים. במאצרת האשפה ישנם תאים שונים – הקפידו גם שם למיין את האשפה. אין להשאיר פסולת מחוץ למאצרה! אנצל את ההזדמנות להגיד תודה לאושר חן על עבודתו בטיפול במאצרה. ובנוסף – לגיא פניני ושלזל זלקינד, שאחת לשבוע מפנים קרטונים ומטפלים בעמדות האשפה שלנו, וכמובן לותיק שבחבורה - חזקי מונדרר.

משולחן תרבות

”שְׁנַצְחָק,

צְחוק פְּנֵה חֶזֶק

שְׂיִהְדֶּהֱדַד עַד לְמִרְחָק ...”

נעם חורב

למרות מגבלות הקורונה, חג פורים משמח ועשיר מאחורינו.

❖ תודה מעומק הלב לצוות פורים, שבכל שנה משמח אותנו מחדש עם הרבה הפתעות. הצלחתם להעלות את מצב הרוח הקהילתי ולהביא אלינו קורטוב של צחוק ונחת!

תודה גדולה על מסיבה מושקעת וחשיבה על כל הפרטים. הבאתם אלינו ועלינו שמחה בלב והרגשה של יחד!

לכם: שרית פישביין, דנה ברוכי, רעיה זלקינד, ניר יעקובי, אמנון כץ, ולכל החברים והחברות ששיתפו פעולה להצלחת המסיבה. כיף שיש לנו כזו קהילה!

❖ תודה רבה לעדו עפרוני, לצוות הוידאו ולכותבי החידות, ולחברים שנענו בשמחה ושיתפו עימנו פעולה במונית הכסף.

פנינו לחג הפסח ולאירועי חודש אייר.

לימים טובים ובריאים

ועדת התרבות

מִצַּע פִּינוּי מְכִשִּׁירי חֶמֶל מִטַּעַם הַמְּאֻצֵּר הַאִיזוּרִית

להזמנת פינוי מכשירי חשמל יש למלא עד 13.3.21 את טופס ההרשמה.

הטופס באתר המועצה www.hevel-yavne.org.il תחת הלשונית 'שירות לתושב'

לשאלות התקשרו ל 08-8622100 שלוחה 106

דיווחים מענף הבגד / אושר קולמן

זו, מוזמן להחזיר את התחפושות נקיות, בשקית, בצירוף שם, ולהניח בארגז שבכניסה למחסן התחפושות.

 מכיוון המתפרה אנו חווים עלייה במחירי השעווניות עקב שיתוק התעשייה העולמית, בעקבות הקורונה. היכן זה פוגש את החבר? בתפירות טקסטיל חדשות הנתפרות לפי בקשות אישיות, ברכישת בדים וסדקית לצרכים אישיים, ובעליית מחיר השעוונית (מפות הפלסטיק).

 התחלנו בדיווח על תקופה עמוסה, ונסיים בהכנות השונות לפסח. העומס כבר מורגש והעובדים במחלקות השונות מבקשים להקל.

מכבסה

- לבקשת הכובסים, רצוי לתאם איתם הבאת שמיות ווילונות.

- לשים לב שלא זורקים כביסה לחה או רטובה.

- לרוקן כיסים ולסגור שקיות רשת.

מקפלות ומגהצות

- לשים לב שהפריטים מסומנים בצורה ברורה.

- בפריטים לסימון במכונה, יש לפתוח אריזות

ולהסיר מדבקות.

מתפרה - הקדימו להזמין מפות שעוונית-פלסטיק ומפות תפורות מבדים הקיימים במתפרה.

ולסיום, סיומת – תודה לכל עובדי הענף שעובדים במסירות ומגלים גמישות בתקופה האחרונה, לאור התנאים המשתנים, ותודה לכל החברים שמתגברים אותנו בימים עמוסים ועוזרים לנו לשמור על שגרת עבודה.

בברכת אביב בריא ופורח

 עוברת עלינו תקופה רצופת חוויות אשר מעמיסה על המחלקות השונות בענף. ולמרות זאת, אנו צולחים מהמורה אחר מהמורה, בעשייה ברוכה.

נתחיל עם ההודעה כי על עובדים רבים להיכנס לבידוד למשך 10-14 יום. התארגנות מיטבית, צוות תומך ומתנדבים רבים, עזרו לנו לשמור על שיגרת עבודה ולהמשיך להניע את תופי מכונות הכביסה והיבשנים, לגהץ, לקפל ולחלק במהלך שעות היום ואחר הצהריים, לספק את השירות שאנו נותנים תוך זמן סביר ובאיכות המתבקשת.

הזדמנות לומר תודה רבה לכל מי שהתעניין, תמך ונרתם לעזרתנו בעבור כל הקהילה. (דיווח נרחב היה בגליונות הקודמים).

 גיבוש תוכניות חג הפורים בהתאם למתווה צח"י, אילץ אותנו להתארגן במהירות הבזק לפתיחת מחסן התחפושות, כמיטב המסורת, בתוך זמן קצר ביותר. בנוסף לתנאים המגבילים באשר לפתיחת המחסן לקהל הרחב ונוכח המצב, אפשרנו לבוא למחסן במהלך שעות היום, או לעשות הזמנה טלפונית. משתם מבצע פורים, אנו (ליאורה ואושר) רוצות להודות לאמהות, לבנות השירות הלאומי ולנערות שתגברו אותנו בהתנדבות במהלך ימי פתיחת המחסן, ותרמו רבות להצלחת משימת הבזק.

 "יש רגע קצר בין אדר לניסן..."

רבים כבר החזירו את התחפושות נקיות, מוכנות לשנה הבאה. מי שטרם סיים משימה

קטלוג ספריית בית המדרש / יעקב וכמן ויוסי בן טולילה

עדיף לראות אותם במראה מוגדל בצג של המחשב. כמה הערות כלליות לגבי ספריית בית המדרש. החברים מתבקשים לא להביא לבית המדרש ספרים תורניים שלא זקוקים להם בבית. אם ידוע על מישהו שמחפש ספרים תורניים עבור גוף חברתי כלשהו מחוץ לקיבוץ, אפשר להפנות אותו אלינו, כי יש בבית המדרש עותקים מיותרים של ספרים מסוימים שניתן לתת אותם כתרומה. כל מי שמוציא ספר ממדף כדי לעיין בו, מתבקש להחזירו למקומו. אם הוא לא זוכר מאיזה מדף הוא הוציאו, שיניח אותו על אדן החלון שמול דלת הכניסה הראשית של בית המדרש; אנחנו כבר נדאג להחזיר אותו למקום. ספר שמוחזר למקום לא נכון כמוהו כספר שחסר בבית המדרש. כל מי שהוציא ספר מבית המדרש ועדיין לא החזיר אותו, מתבקש לפנות אלינו על מנת שנעזור לו להחזיר אותו לטור ולמדף הנכונים. ניקוי פסח כבר נראה באופק וזאת ההזדמנות לעשות את זה. אנחנו רוצים להודות ל**רב אילעאי** שהגה את רעיון הכנת הקטלוג לספריית בית המדרש, לחברנו הספרן **יהודה יוסף (צ'ף)** - על הייעוץ, ול**שרון לב** שעזרה לנו בצד הטכני.

על מנת להקל על החברים להתמצא בספרייה התורנית של בית המדרש, הכנו קטלוג דיגיטלי שמרכז את הפרטים של כל הספרים המצויים בה. את הקטלוג בנינו בתוכנת אקסל, המאפשרת באמצעות מנגנון החיפוש שלה למצוא כל ספר בבית המדרש. את קובץ הקטלוג ניתן להוריד מאתר הקיבוץ ב'קהילנט'. כדי להוריד אותו, נכנסים לאתר ומקליקים על "כניסת חברים" בחלון שנפתח. אחרי הכניסה לפי שם משתמש וסיסמה, מקליקים על "קבצים" בחלון שנפתח. במדור "קבצים" באתר, מקלידים במקום שכתוב "חפש קובץ" את שם הקובץ "מצאי הספרים בבית המדרש" וכך מוצאים אותו לצורך הורדתו למחשב. מי שיתקשה להוריד, שייצור איתנו קשר ונשלח לו את הקובץ במייל. בגיליון הראשון שנראה על הצג אחרי שפותחים את הקובץ, יש הדרכה איך להתמצא בקטלוג. כמו כן הכנו סרטון הדרכה קצר שניתן למצוא באתר בשיטה הנ"ל. שמו של קובץ סרטון ההדרכה הוא: "איתור ספר בבית המדרש". מי שהוריד את האפליקציה של 'קהילנט' לסמארטפון, יכול לפתוח בה את הקבצים הנ"ל, אבל לא יראה ברור את התכנים שלהם.

משולחנו של מרכז חינוך / אסף בית אריה

מהאתגרים וההתרחשויות בשבועות האחרונים. נתחיל מהסוף – ביום ראשון ניצלנו בשמחה את חופשת "שושן פורים" והוצאנו את כל השכבות א'-י"ב לטיולים. חלק מההתארגנות היתה ממש ברגע האחרון בגלל

חינוך, תחום חדש ומאתגר שאני עושה בו את צעדי הראשונים בחודשים האחרונים. למזלנו ולשמחתנו, יש לנו מערכת חינוך מצוינת שלא מחכה שיגיע מנהל וילמד. היא עובדת קשה וטוב ללא הפסקה. אספר בקצרה על חלק קטן

בניוֹת הנוער מעל גיל 16 מחוסנים או מחלימים. גם רוב מכריע של הצוותים. מאלו שטרם התחסנו מסיבות שונות, אנו מבקשים להתחסן או להיבדק על בסיס קבוע, על מנת לצמצם ככל האפשר את הסיכוי להדבקות במערכת.

שוק פורים – גם כאן הלבטים היו גדולים, כמעט מייסרים... (או שהגזמתי קצת?!). מה שהכריע בסוף, הייתה ההנחה שאם לא נקיים שוק ייתכן שנגרום דווקא להתקהלויות גדולות יותר סביב מגרשי משחקים וכדו'. מתוך הגישה הזו עשינו הכל בשטח פתוח, הגדלנו את כמות המתקנים לעומת שנים קודמות (קצת יקר, אבל נתמודד...) ופרשנו אותם על שטח נרחב, וגם ביקשנו להימנע מלהביא אורחים, הכל מתוך כוונה למנוע התקהלויות, לשמור ככל האפשר על הבריאות וההנחיות, ועם זאת לחגוג וליהנות. תודה ענקית לכל הנוער שלנו שעבדו קשה בהכנה, תפעול, וחיסול של השוק וכמובן לצוותים הנהדרים שלהם. ותודה מיוחדת **לעמית גדיש** שנענה בהתרעה קצרה מאוד להוביל את הפרויקט ועשה זאת בגדול. תודה לכולם ושבת שלום/

עומס האירועים והעשייה סביב פורים, אך בסופו של דבר כולם יצאו בשמחה, נהנו וחזרו בשלום. טיולים שהם רכיב משמעותי בחינוך החברתי אצלנו לא התאפשרו כמעט בשנה האחרונה, וגם השבוע זה היה גבולי מבחינת "מותר ואסור". בכלל אנחנו במסע מתמשך של התלבטויות והחלטות. מצד אחד יש הנחיות ואנחנו גם רוצים וגם צריכים לשמור עליהן ואין לנו מה להתלונן. אם כבר קורונה אז הכי טוב פה! מאידך, ההנחיות הן כלליות ולא תמיד מסתדרות עם אורח חיינו. אז משתדלים לאזן בין שמירת ההנחיות ושמירת הבריאות לבין שמירה על שגרה ושפיות.

הגיל הרך – בתקופת הסגר השתדלנו לסייע למשפחות שנוקקו לכך. משחזרנו לשגרה מתמודדים עם אתגרים גדולים בתחום כוח האדם. אגב, זו בעייה דרמטית בכל הארץ. לשמחתנו גם בתחום הזה, חרף הקשיים, אנחנו נמצאים במקום טוב מאוד (באופן יחסי) הן בהיקף, ובעיקר באיכות והמקצועיות של הצוותים. חשוב שנדע להעריך זאת. **חיסונים** – כמו בשאר הקיבוצים (והמדינה) אנחנו שואפים ומקווים למקסימום מחוסנים. כל

שולחנו של מנהל הקהילה / שמשון

היערכות הנהלת קהילה

קליטה תוך זיהוי חסמי הקליטה ופתיחתם מתוך כוונה לחזור להיות קיבוץ המושך נקלטים מבין בניו ומכלל החברה ה"ציונית דתית" ומחזיר את האיזון הדמוגרפי לקבוצת יבנה.

בנוסף, בכוונתנו לעסוק בחיזוק השיתופיות וערכי השותפות ולצד זאת טיפוח הלכידות החברתית ותחושת השייכות עם חיבור ל"סיפור המקום" בעבר ובהווה כשברקע ציון

ביום רביעי סיימנו שלושה מפגשי היערכות של "הנהלת הקהילה" אותם עשינו עם **גבי ניימן** שהוא יועץ ארגוני ומנחה קבוצות. בתום שלושת המפגשים החלטנו על מספר נושאים שאותם נרצה לקדם בשנת העבודה הקרובה "2021 פלוס". בין הנושאים: עבודה בשקיפות רבה יותר כלפי החברים ופיתוח ערוצי תקשורת קהילתיים. קביעת יעדי

האוכל החל מיום ראשון לחברי הגיל השלישי והרביעי בלבד, ורק להם. מכל השאר נבקש שימשיכו בינתיים לאכול כפי שנהגנו במשך כל התקופה האחרונה, בביתם או במקומות העבודה. אנחנו נפתח ונפעיל את חדר האוכל בהתאם להנחיות ואי"ה לאחר הפסח לא יחול שינוי בהנחיות, אנחנו מקווים להרחיב את פתיחת חדר האוכל לקהלים נוספים.

הזכרנו פסח – אמרנו אירוח

האם יש מישהו שיוזע את מי יארח בערב ליל הסדר. נכון שעדיין לא? מבחינת דירות האירוח המלאי שלנו בעת הזו מאוד מוגבל, יותר משנים עברו, ועל כל מי שמזמין דירה לקחת בחשבון שלא בטוח שנוכל לספק את כל הביקוש.

יום הבחור

הבחירות לכנסת ישראל תתקיימנה ביום שלישי י' בניסן (23.3.2021). יום הבחירות מוגדר בחוק כ"יום שבתון", אך במספר ענפים שלנו צפויה ביום זה עבודה שהיא בגדר עבודה הכרחית. חברים שיעבדו ביום זה יזוכו בחופש לאחר שמנהל הענף יעביר את שמותיים למש"א.

שנת ה-80 שלנו שנכון שתהיה משמעותית ובה נעסוק, בין היתר, בנושאים חשובים אלה.

בצל הקורונה

מחוסנים ובלתי מתחסנים

לשמחתנו, מספר הבלתי מתחסנים אצלנו בקהילה, הוא נמוך. מבחינה חוקית ידינו כבולות. אין ביכולתנו לכפות את החיסונים על איש. אולם, אנחנו לא יכולים לעמוד מנגד ולא להביע את עמדתנו שכל מי שלא מתחסן פוגע בערך " וְנִשְׁמְרָתָם מֵאֵד לְנַפְשֵׁתֵיכֶם". כל שנותר לנו הוא לומר בצורה מפורשת שכל מי שיכול להתחסן ולא עושה זאת **שלא מטעמים רפואיים**, צר לנו על כך מאד. בקשתנו מאלה שלא מתחסנים, שיעשו בדיקות באופן סדיר, **כל שבוע**, על מנת להבטיח את בריאות הקהילה. כמו כן, אנחנו מאד ממליצים לחוששים מחיסון, להתייעץ עם **ד"ר מיטל דיטש**, שמתוך ניסיונה הרב, תשמח לתת הסברים על נחיצות החיסון כצעד מציל חיים.

פתיחת חדר האוכל

ענף המזון נערך לפתיחת חדר האוכל. מדובר בימים מאוד לחוצים בענף המזון כשההכנות לפסח כבר בעיצומן. בכוונתנו, לפתוח את חדר

אחות כוננת בשבת – **אחות בית סביון**.

שעות עבודתה של ד"ר מיטל יפורסמו מדי יום ראשון בקבוצת הוואטסאפ "ידעות יבנה". לתיאום תורים וכל נושא אחר יש לפנות דרך המרפאה.

ישיבת הצוות חזרה להתקיים בימי שלישי בין השעות 08:00-09:30.

ימי שישי במרפאה: ב-5.3 – גלית. ב-12.3 – ליזט.

*** תזכורת! - כל הגעה למרפאה, כולל בדיקות דם, יש לתאם מראש טלפונית מול המרפאה.**

*** על אחת כמה וכמה מי שמרגיש לא טוב, אסור לו להגיע למרפאה אלא ליצור קשר טלפוני. על אף ההתקדמות**

בהתחסנות חברי הקיבוץ, אנחנו מבקשים לחזור ולהדגיש שיש עדיין להקפיד ביותר על הכללים.

טלפון חירום: אחת בכוונות - 4000, איחוד הצלה - 1221.

רק בריאות - צוות המרפאה!

פרטים בהמשך..

כד הקמח / נעמי שמר

אולי האיש ההוא ידע מחסור
אולי טעם משרש מר
אולי בהתעטף עליו נפשו
הוא שב ונשר.
כד הקמח לא תכלה...

ובימים האלה הקשים
ימי אל טל ואל מטר
תמיד אני חוזר לאיש ההוא
ואז נזכר.
כד הקמח לא תכלה...

על השירים: יצחק ברוכי

אני קורא בספר מלכים
בפרק השבעה עשר
אני קורא על איש הא-להים
אשר אמר:

כד הקמח לא תכלה
וצפחת השמן לא תחסר
עד אשר יבוא מטר
על פני האדמה.

וכאשר יבשו הנחלים
והמטר בושש לבוא
האיש ההוא חצב את המלים
מלקבו.

כד הקמח לא תכלה...

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com
המערכת: דינה ספראי, טליה גולדברג, רעיה זלקינד, ניר יעקבי ושרית פישביו.